

ת"פ 66789/11/20 - מדינת ישראל נגד רונן אריה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 66789-11-20

ת"פ 19185-11-20

בפני בעניין:	כבוד השופטת קרן וקסלר המאשימה נגד הנאשם	מדינת ישראל רונן אריה
-----------------	--	------------------------------

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בשני כתבי אישום מתוקנים בביצוע **שתי עבירות של תקיפת בת זוג**, לפי סעיפים 379 ו-382(ב) בחוק העונשין תשל"ז-1977. במסגרת הסדר דיוני בין הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר שיתייחס, בין היתר, לאפשרות ביטול הרשעתו בדיון. למעשה, סלע המחלוקת בין הצדדים היא סוגיית ביטול ההרשעה וככל שתיוותר ההרשעה על כנה מסכימה המאשימה כי יוטלו על הנאשם מאסר על תנאי, של"צ וצו מבחן.

כתבי האישום המתוקנים

ת"פ 66789-11-20

2. הנאשם והמתלוננת היו במועד הרלוונטי בני זוג פרודים. בתאריך 7.3.20 בעת ששהה הנאשם בבית המתלוננת, על רקע ויכוח כספי ביניהם, השליכה המתלוננת מאפרה וכוס זכוכית שהתנפצו על הרצפה. הנאשם יצא מהבית ונכנס לרכבו, המתלוננת נכנסה לרכב בעקבותיו והם נסעו מהמקום. במהלך הנסיעה נמשך הוויכוח ובתוך כך צעק הנאשם על המתלוננת לצאת מהרכב וקילל אותה. בהמשך, משהגיעו למקום מסוים בעיר רחובות, לקחה המתלוננת את מכשיר הטלפון של הנאשם ויצאה מהרכב ואילו הנאשם רדף אחריה ואחז בה מאחור על מנת לקחת את מכשיר הטלפון בחזרה. בתגובה נשכה המתלוננת את הנאשם. בהמשך לכך, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהכה אותה בפלג גופה התחתון ובראשה. באותן נסיבות הגיעו עוברי אורח למקום והודיעו לנאשם שהזמינו משטרה וכי עליו להמתין, אך הנאשם עזב את המקום והותיר את המתלוננת כשהיא ברכב.

ת"פ 19185-11-20

2. במועד מסוים בחודש אוגוסט 2020, על רקע ויכוח שהתגלע בין הנאשם והמתלוננת במהלך ארוחת בוקר שאכלו יחד בבית המתלוננת שפך על פניה של המתלוננת כוס שהכילה משקה אלכוהולי שפגע בפניה ובעינה וגרם לצריבה.

תסקירי שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים מהם עלה כי הנאשם מודה בביצוע העבירה תוך התייחסות רצינית וביקורתית להתנהגותו הפוגענית. בשיחה עם שירות המבחן עם המתלוננת עלה שמדובר באירוע נקודתי, שיצא לדבריה מפרופורציה בעקבות תלונת עובר אורח. הנאשם לא נקט כלפיה באלימות במהלך נישואיהם, כיום אינם בקשר והיא אינה חוששת מפניו.

נוכח נזקקות טיפולית הופנה הנאשם למרכז "דלב" למניעת אלימות במשפחה ובתסקיר מיום 15.5.23 עדכן שירות המבחן שהוא נמצא עדיין בשלב ראשוני של הטיפול והשתתף עד כה בשש פגישות במסגרת טיפול פרטני שניתן על ידי סטודנט לעבודה סוציאלית. ניכרת רצינות בהגעה למפגשים וכן נכונות לשתף בתכנים הנוגעים למערכת היחסית עם המתלוננת. שירות המבחן התרשם כי העבירות בוצעו על רקע קושי של הנאשם לפתור קונפליקטים הקשורים בהליך הגירושין. הנאשם אינו מאופיין בדפוסים אלימים מושרשים והליך טיפולי עשוי לסייע בצמצום הסיכון. סיכומו של דבר המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, צו של"צ בהיקף של 250 שעות ומאסר מותנה "אשר יהווה עבורו אלמנט מרתיע ויצב גבול ברור לביצוע עבירות דומות בעתיד".

מאחר שנעדרה מהתסקיר עמדה בנוגע לביטול ההרשעה, ביקשתי משירות המבחן להתייחס גם לעניין זה. תסקיר שהוגש ביום 21.5.23 המליץ לשקול בחיוב לבטל את הרשעתו של הנאשם בדין, שכן על פי מכתב מאת מעסיקו של הנאשם אחראי הנאשם על קידום החברה בה הוא עובד מול חברות וגורמים במשק ולפיכך רישום פלילי עלול למנוע השתתפות במכרזים. עוד צוין במכתב, כי החברה פעילה בשווקים בחו"ל כך שרישום פלילי עלול למנוע ממנו קבלת אשרת כניסה.

תמצית טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה, עו"ד רותם פסחה נבון ועו"ד ליאורה זמיר, תארו את נסיבות ביצוע העבירה, הפנו לערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם ועמדו על הנזק הפיזי והנפשי שנגרם למתלוננת. לטענתן, לא מתקיימים בעניינו של הנאשם התנאים שהתוו בפסיקה להימנעות מהרשעה, שכן הנאשם לא הוכיח שהרשעה תביא בהכרח לפיטוריו ואף חומרת העבירה אינה מאפשרת את ביטול הרשעתו.

5. ב"כ הנאשם, עו"ד משה אלון, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה. בטיעונו התייחס להתנהגותה התורמת של המתלוננת בביצוע העבירות, אשר נקטה באלימות באירוע הראשון ואילו בנוגע לאישום השני טען שמדובר באירוע מינורי. ב"כ הנאשם הדגיש את אופיו הנורמטיבי של הנאשם, את העובדה שמדובר בהסתבכות ראשונה, את שיתוף הפעולה המלא עם ההליך הטיפולי וכן ביקש לשקול את חלוף הזמן מאז האירוע ואת ניתוק הקשר עם המתלוננת.

6. הנאשם בדבריו לעונש ביקש כי ההרשעה תבוטל, תוך שהדגיש כי חשיבות הנושא להמשך דרכו. אמר שתקופת הגירושין הייתה מאתגרת ומזה שנתיים וחצי אינו בקשר עם המתלוננת שלמיטב ידיעתו נישאה מחדש. הוסיף כי "לבית משפט נכנסים ולא יודעים איך יוצאים" ולכן נקט בדרך שתצמצם את הגעתו לבית המשפט על אף שמעולם לא הרים יד.

דין והכרעה

הבקשה לביטול ההרשעה

7. על דרך הכלל, נאשם שאשמתו הוכחה יש להרשיעו בדין ואילו נסיבות מקלות העומדות לזכותו יוכלו, לכל היותר, להצדיק הקלה בעונשו. הרשעה היא פועל יוצא של הפרת הנורמה הפלילית, היא מתייגת את מעשה העבירה כפסול ומעבירה מסר של הרתעת היחיד והרבים ואילו חריגה משורת הדין עלולה לפגוע בערכים של הוגנות, שוויון בפני החוק וודאות משפטית (ע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' ויקטור שמש** פ"ד נ(3) 682; ע"פ 9150/08 **מדינת ישראל נ' ביטון** (23.7.2009)). לפיכך, הימנעות מהרשעה בצד מתן צו מבחן או שירות לתועלת הציבור, בהתאם לסעיפים 192 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 וסעיף 71א(ב) בחוק העונשין, תופעל במשורה והיא שמורה לאותם מקרים חריגים ויוצאי דופן שבהם מתגלה פער שאינו סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין התועלת שתצמח ממיצוי הדין עמו. לשם הימנעות מהרשעה, יש צורך בקיומם של שני תנאים מצטברים: האחד, כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם והשני, כי סוג העבירה מאפשר בנסיבות המקרה לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים ובהם התועלת שתצמח לאינטרס הציבורי-חברתי מההרשעה (ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל** (21.8.1997); וכן מיני רבים: ע"פ 5446/15 **אשר חנימוב נ' מדינת ישראל** (3.3.2016); רע"פ 1439/13 **קשת נ' מדינת ישראל** (4.3.2013)).

8. אשר לתנאי הראשון, לא השתכנעתי כי הנאשם עמד בתנאי המחמיר המאפשר את ביטול ההרשעה. גם אם ישנה אפשרות מסוימת שהעסקתו של הנאשם תיפגע, הרי שאין מדובר בחשש ממשי לפגיעה קשה קונקרטית בפרנסתו ובפרט הדברים אמורים בשים לב למכתב מנהל החברה לפיו הוא שבע רצון מתפקודו של הנאשם ומעונין להמשיך להעסיקו (ראו: רע"פ 3589/14 **לוזון נ' מדינת ישראל** (10.6.2014); רע"פ 7224/14 **משה פרנסקי נ' מדינת ישראל** (10.11.2014); רע"פ 174/18 **שלפמן נ' מדינת ישראל** (9.1.2018); רע"פ 2768/18 **סיוון נ' מדינת ישראל** (12.6.2018)).

יתירה מכך, הנאשם למעשה כבר הורשע בעבירות המיוחסות לו לפני יותר משנה, מבלי שהייתה לכך השלכה על מצבו התעסוקתי, ובנסיבות אלה, קשה להלום את טענתו כי הוא צפוי לפיטורין.

9. אשר לתנאי השני, לטעמי, ככלל, למעט מקרים חריגים, אין מקום לביטול הרשעה בעבירות של אלימות במשפחה, נוכח האינטרס הציבורי המובהק במיגור תופעה פסולה זו ועמדת הפסיקה לפיה יש לבכר שיקולי הרתעה, גמול והגנה על שלום הציבור על פני שיקולים אישיים של הנאשם (רע"פ 6979/22 **דודקה נ' מדינת ישראל** (30.10.2022); רע"פ 1454/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.3.2021); רע"פ 340/21 **מסרי נ' מדינת ישראל** (28.1.2021)). אכן, האלימות המתוארת בכתבי האישום אינה ברף חומרה גבוה ואף יש לתת את הדעת להתנהגותה האלימה של המתלוננת באירוע הראשון. עם זאת, אין בכך בכדי להפחית מחומרת התנהגות הנאשם שתקף את המתלוננת בשתי הזדמנויות שונות, באחת - הכה בפלג גופה התחתון ובראשה בטבורה של עיר לעיני זרים; ובשנייה - השליך לעבר עיניה משקה שבנוסף לצריבה גרם בוודאי גם תחושת השפלה.

10. ברע"פ 6002/22 **אלכסנדר ריאבנקו נ' מדינת ישראל** (19.9.2022) דן בית המשפט בעניינו של מבקש, אשר הורשע בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, למרות המלצת שירות המבחן לבטל את הרשעתו והדברים שנאמרו שם יפים גם לענייננו:

"אשר לתנאי השני לפי עניין כתב, והוא שהעבירה תהא כזו המאפשרת את ביטול ההרשעה ללא פגיעה חמורה

בשיקולי ענישה אחרים. בית משפט קמא עמד על כוונת המחוקק הנשקפת מסעיף 382 לחוק העונשין, לפיו יש להשית ענישה מוכפלת על עבירה של תקיפה, כאשר העבירה מבוצעת כלפי בני משפחה, לרבות בני זוג. החמרה זו מבטאת את שאת הנפש כלפי עבירות אלימות שמבוצעות בבני זוג, תופעה שמחייבת הרתעה אפקטיבית על מנת לגדועה מן השורש. אמנם, מעשי המבקש אינם ברף הגבוה של החומרה בתוך גדר סעיף האישום, אך קביעה כי סוג העבירה בו הורשע המבקש היא כזו המאפשרת לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים - זו קביעה שאינה עולה בקנה אחד עם הדין הנוהג".

עוד ראוי להפנות לשורה של פסקי דין בהם נפסק כי גם בהנחה לקיומו של נזק קונקרטי אין מקום לביטול הרשעה עת עסקינן בנאשמים שנקטו באלימות או איומים כלפי בנות זוגם: ברע"פ 1/15 כצמן נ' מדינת ישראל (19.1.2015) - בית המשפט העליון הותיר על כנה את הרשעת הנאשם, רופא במקצועו, בעבירה של איומים על רעייתו, חרף המלצת שירות המבחן; עפ"ג (מחוזי מרכז) 13291-09-18 וקנין נ' מדינת ישראל (16.12.2018) - נדחה ערעור הנאשם שתקף את רעייתו בכך שאחז בחולצתה ושפך עליה מים, שבר את הטלפון הנייד שלה ובאירוע אחר במהלך ויכוח אחז בכוח בחולצת המתלוננת, כשהתנגדה - פגע במרפקו בעינה ואז משך אותה לחדר האמבטיה והתיז על פניה מים תוך שהוא אוחז בה. על אף שבית המשפט התרשם מנזק קונקרטי, נותרה הרשעה על כנה. ע"פ (מחוזי נצרת) 54066-10-15 שי בורדולי נ' מדינת ישראל (18.2.2016) - דן בנאשם שהורשע בעבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 בחוק העונשין בכך שעל רקע ויכוח שנסוב על רצונה של המתלוננת להיפרד ממנו תקף את המתלוננת משך אותה מגבה והצמיד אותה למקררים בסופרמרקט בו שהו כשהוא אוחז בצווארה בתנועת חניקה. בית המשפט המחוזי הותיר את ההרשעה על כנה, תוך שקבע כי אלימות שהופנתה כלפי בת זוג על רקע רצונה להיפרד ובוצעה במקום ציבורי אינה מאפשרת הימנעות מהרשעה.

נוכח האמור לעיל לא מצאתי שיש מקום להורות על ביטול ההרשעה.

גזירת העונש

12. לזכות הנאשם עומדים נתונים חיוביים רבים וביניהם היעדר עבר פלילי, חלופי הזמן, הודייתו בכתבי אישום מתוקנים, לקיחת אחריות, מאמציו לשיקום והשתתפות בהליך טיפולי. בנסיבות אלה, לא בכדי הסכימה המאשימה לענישה בתחתית מתחם הענישה ומשכך אף אין צורך לדון במתחמי הענישה הראויים.

התוצאה היא שאני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור כל עבירת אלימות למשך 3 שנים.
- ב. הנאשם יעמוד במבחן למשך 12 חודשים. הוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הפיקוח, ניתן יהיה לגזור את עונשו מחדש ולהוסיף על עונשו.
- ג. הנאשם יבצע שירות לציבור (של"צ) בהיקף 250 שעות על פי תכנית שתוכן על ידי שירות המבחן ותוגש לאישור בית המשפט בתוך 30 ימים.

על הנאשם להשלים את ביצוע השל"צ תוך 12 חודשים מיום אישור התוכנית. הוסבר לנאשם שאם לא יעשה כן, עשוי בית המשפט לגזור את דינו מחדש.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

המזכירות תשלח את גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ג סיוון תשפ"ג, 12 יוני 2023, במעמד הצדדים.